

El Diacrític | Actualitzat el 26/04/2019 a les 22:43

?Coripe i l'Espanya re-generada

«És odi en tota la seva plenitud, però no pot ser qualificat com a tal perquè l'«odi», segons la novaparla que tot ho transforma des de fa un temps, és que et solidaritzis amb presos polítics en presó preventiva acusats de posar urnes per tal que la gent pogués decidir sobre coses bàsiques»

Veïns de Coripe porten el ninot de Puigdemont en cercavila abans d'afusellar-lo i cremar-lo | El Periódico

L'Associació de Mares i Pares d'Alumnes d'un centre educatiu que no adoctrina (perquè no es troba a Catalunya) decideix triar el més fastigós dels fastigosos, el més odiat entre els odiats, i martiritzar-lo en forma de figura de cartró o palla públicament. L'alcalde del teu municipi, que dirà que és membre d'un partit d'esquerres defensor dels drets humans i del 155, diu que tot és una sàtira i poca cosa més. La policia municipal reparteix els cartutxos que calen per disparar contra el més fastigós dels fastigosos. I públicament, es tireteja i afusella la imatge del president d'un país sotmès («región» en diuen uns i «comunidad autónoma» altres), a l'exili no per ser ric o dels rics sinó per permetre un referèndum d'autodeterminació que l'Estat colonial espanyol havia prohibit. Al ninot se li cala foc mentre es va cridant presó per a l'individu en qüestió i moltes coses pitjors enmig d'una festa popular, perquè és el poble qui ho celebra i no hi és obligat.

És odi en tota la seva plenitud, però no pot ser qualificat com a tal perquè l'«odi», segons la novaparla que tot ho transforma des de fa un temps, és que et solidaritzis amb presos polítics en presó preventiva acusats de posar urnes per tal que la gent pogués decidir sobre coses bàsiques... odi és que malparlis de la Guàrdia Civil que et va pegar fins lesionar-te els canells... odi és penjar una pancarta on es diu «Fora la policia» que t'ha pegat amb total impunitat mentre posaves una papereta en una urna...

Podeu situar a alguns llocs del món això, o a cap si tot us ho mireu des de dalt, però avui passa a l'Estat espanyol, on es persegueixen twitters per expressar la seva opinió a través de les xarxes, titellaires per fer obres crítiques amb qui mana i cantants per les lletres de les seves cançons. Sempre hi ha una explicació que de tan ximple esdevé irreal completament: «amics dels terroristes», «delictes d'odi», «contraris a la Constitución acceptada per tothom» o «aquells que miren malament a qui els vol treure un ull amb una pilota de goma.»

Passa a l'Estat espanyol, on hi ha presos polítics i, si piules, comandos de l'extrema dreta feixista t'amenaçaran o fan cap a casa teva i per arrancar-ne les pancartes on ho denuncijs i partits de la dreta extrema s'hi solidaritzen... no amb tu sinó amb els que t'assetgen, mentre expliquen públicament que són objecte de campanyes d'assetjament particular i si treuen llaços grocs és perquè el plàstic contamina. Passa a l'Estat espanyol on alguns, des de l'altra banda o tan a prop que fa feredat, diuen que és part de la llibertat d'expressió afusellar Puigdemont tal com ho és cremar la foto del rei d'Espanya... que alguns defensem que cal cremar sempre que ens vingui de gust.

Ja sigui Coripe, el PSOE o la marededéu asseguda en un ruc i passejada amunt i avall com si fos no sé què, això no s'aguanta per enlloc i sembla com si els nacionalistes espanyols i els espanyolistes recalcitrants hagin enfollit en veure que la democràcia real exercida de forma multitudinària posa en perill el seu domini damunt d'una de les seves darreres colònies: Catalunya. Enfollit del tot, diria jo, generant alhora munts de curts de mires que tenen com a únic objectiu que mai ningú els posi en dubte el marc mental on viuen, peti qui peti i es posi per davant qui sigui. En el seu món no hi cap poder triar perquè Espanya és el que és i punt.

Davant d'això crec que cal que ampliem el lloc on som i assumim que cap pacte és possible amb bona part de l'espanyolada que ens ataca i odia amb tanta força que seria capaç de matar-nos pel sol fet de no ser part de la seva nació tot i viure en un dels territoris dels que reivindiquen com a seus. Marxem d'aquest Estat, l'espanyol, i si mai els rics d'aquí n'acaben de fer un que diguin que els és propi plantem-los cara, com sempre hem fet i mai no deixarem de fer. I mentrestant que els «progres» i falsos «internacionalistes» espanyolistes es quedin, lligada amb un cordill, l'Espanya que diuen que volen regenerar generadora de monstres d'aquesta mida i d'altres encara més grans.